

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 57Ek/1171/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121298487
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121298487.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: I. C., M.. XX.XX.XXXX, Q. Š. XXXX/XX, XXX XX Q.-M. L., právne zast.: Procházka & partners, spol. s r. o., so sídlom Búdkova 4, 811 04 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 854 948, proti povinnému: Bytové družstvo "Centrum" v Bratislave, so sídlom Záhradnícka 25, 811 07 Bratislava, IČO: 00 176 834, právne zast. JUDr. Dušan Jovankovič, advokát s.r.o., so sídlom Doležalova č. 5, 821 04 Bratislava, IČO: 47 253 479 o vymoženie 5525,- eur s prísl. a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ivanou Kráčalík Pohovejovou so sídlom exekútorského úradu Šarišská 6, 829 01 Bratislava, pod sp. zn. 416EX 280/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Ivanou Kráčalík Pohovejovou so sídlom exekútorského úradu Šarišská 6, 829 01 Bratislava, pod sp. zn. 416EX 280/21 zastavuje.

Oprávnený je p o v i n n ý uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ivane Kráčalík Pohovejovej trovy exekútora vo výške 36,- eur.

Oprávnený a povinný n e m a j ú n á r o k na náhradu trov exekučného konania.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 16.02.2021 domáhal od povinného vymoženiu sumy 5525,- eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 12C/45/2009 zo dňa 23.10.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 24.12.2020.

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd“) po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie dňa 08.06.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivanu Kráčalík Pohovejovú vydaním poverenia pod sp. zn. 57Ek/1171/2021 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2021:6121298487.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 416EX 280/21.

Povinný doručil exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol: Súd ustálil, že výška mesačného nájomného (bez zľavy) za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016 t.j. za obdobie 85 kalendárnych mesiacov bola 130,- €. Po zohľadnení zľavy z nájomného vo výške 50% bolo mesačné nájomné vo výške 65,- € t.j. za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016 bolo nájomné (bez plnení spojených s užívaním bytu) vo výške 5.525,- €. Listom zo dňa 20.11.2014 sa oprávnená prostredníctvom svojho právneho zástupcu na žiadosť povinného o špecifikáciu platby vo výške 194,15 € za október 2014 vyjadrila, že predmetná čiastka predstavuje úhradu nákladov spojených s užívaním bytu za október 2014 a čiastočnú úhradu nájomného za október 2014. V súlade s predmetným vyjadrením povinný priradil platby oprávnenej (ktoré prichádzali spolu ako jedna suma) prednostne na služby spojené s užívaním bytu a zostatok na nájomné. Na vyúčtovaní plnení spojených s užívaním bytu za rok 2009 mala oprávnená nedoplatok 1483,43 €. Na vyúčtovaní plnení spojených s užívaním bytu za

rok 2010 mala oprávnená nedoplatok 1544,17 €. Na vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2011 mala oprávnená nedoplatok 1545,43 €. Na vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012 mala oprávnená preplatok 16,21 €. Na vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2013 mala oprávnená preplatok 73,85 €. Na vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2014 mala oprávnená preplatok 313,86 €. Na vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2015 mala oprávnená preplatok 273,49 €. Na vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2016 mala oprávnená preplatok 292,50 €. Ako vyplýva so sumárnej analýzy platieb za plnenia spojené s užívaním bytu za roky 2009 až 2016 po zohľadnení vyúčtovaní za predmetné kalendárne roky má oprávnená nedoplatok na plneniach spojených s užívaním bytu vo výške 4.300,27 €. V zmysle vyššie uvedeného bola výška nájomného po zohľadnení zľavy z nájomného vo výške 50% za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016 v sume 5.525,- €. Povinná za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016 uhradila na nájomnom iba čiastku vo výške 999,20 €. V zmysle uvedeného oprávnená dlhuje povinnému čiastku vo výške 4.525,80 € z titulu dlžného nájomného za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016. Povinný vidí rozpor s verejným poriadkom v tej skutočnosti, že oprávnená zjavne uviedla exekučný súd do omylu, keď si v exekučnom konaní uplatnila zľavu z nájomného vo výške ako keby platila plné nájomné bez zľavy (130,-€ mesačne za obdobie od januára 2009 do januára 2016), ktoré však oprávnená riadne nehradila resp. hradila iba z časti. Povinná by mala nárok na uplatnenú sumu z titulu zľavy z nájmu iba v prípade ak by riadne uhrádzala nájomné vo výške 130,- € mesačne za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016, čo však oprávnená neurobila. Naopak, oprávnená dlhuje povinnému čiastku vo výške 4.525,80 € z titulu dlžného nájomného za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016 a to už po zohľadnení zľavy vo výške 50%, teda pri uplatnenom mesačnom nájmom vo výške 65,- €. Pokiaľ by oprávnená v tomto exekučnom konaní vymohla plnenie priznané exekučným titulom, máme za to, že by sa mohla dopustiť trestného činu podvodu, nakoľko by si takýmto konaním vymohla zľavu (vrátenie peňažných prostriedkov) z peňažného plnenia (nájmu), ktoré nebolo vôbec poskytnuté (uhradené) povinnému. Vzhľadom na vyššie uvedené, povinný navrhuje, aby súd zastavil exekúciu voči povinnému v celom rozsahu a povinnému priznal nárok na trovy konania v rozsahu 100%.

Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 19.07.2021 tak, že oprávnený s podaným návrhom na zastavenie exekúcie v celom rozsahu nesúhlasí a uviedol nasledovné dôvody. V prvom rade, exekučný titul bol vydaný 23.10.2020 a teda je zrejmé, že údajné skutočnosti, na ktoré poukazuje povinný, ak nastali, tak pred vydaním exekučného titulu a v čase vydania exekučného titulu boli povinnému známe. Ak by boli tieto odôvodnené, mohol a mal uvedené povinný namietat' v základnom konaní. V druhom rade, skutočnosť, že účastníci exekučného konania majú medzi sebou viaceré hmotnoprávne pohľadávky nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, ani to nezakladá rozpor s verejným poriadkom. Odhliadnuc od toho, že z vecnej stránky uplatnenie uvedenej námietky nijako nezodpovedá skutočnosti, námietku rozporu s verejným poriadkom možno aplikovať na cudzie rozhodnutie, nie na výkon rozhodnutia vydaného vnútroštátnymi orgánmi. Rozpor s verejným poriadkom spočíva vo všeobecnosti v takom zásadnom rozpore cudzieho rozhodnutia s verejným poriadkom krajiny uznania, že účinky jeho použitia, t. j. jeho uznanie a povolenie vykonateľnosti, by sa priečili zásadám spoločenského a štátneho zriadenia Slovenskej republiky a jej právneho poriadku. Z povahy veci je teda vylúčené, aby bolo rozporné s verejným poriadkom štátu právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu Slovenskej republiky. Oprávnená tiež odmieta účelové úvahy o tom, že by sa mohla dopustiť trestného činu podvodu. Oprávnené vylučuje, že by sa dopustila alebo mala dopustiť akéhokoľvek trestného činu. Oprávnená využíva svoj zákonný nárok, ktorý jej vyplýva z vykonateľného exekučného titulu a pokiaľ sa povinný domnieva, že má voči oprávnenej akékoľvek nároky, môže si tieto nároky voči oprávnenej uplatniť. V tom oprávnená povinnému nijako nebráni. Ku dňu podania tohto vyjadrenia je však nesporné, že povinný voči oprávnenej nedisponuje žiadnou právoplatne judikovanou pohľadávkou, ktorú by si mohol započítať voči nároku oprávnenej, ktorý je predmetom tohto konania. V prípade, ak by v budúcnosti takáto pohľadávka povinného vznikla, bude mať možnosť si ju právom predpísaným spôsobom uplatniť a uspokojiť. Oprávnená však odmieta, že by výkon jej práv bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, resp. že by boli dané iné dôvody pre zastavenie exekúcie. Preto je daný dôvod pre zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku.

Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a doručenkou dňa 13.08.2021 súdu na rozhodnutie. Nakoľko podanie exekútora nebolo kompletné - chýbala 2. strana vyjadrenia oprávneného, upovedomenie o začatí exekúcie a vyjadrenie exekútora v rozsahu či bol návrh povinného na zastavenie exekúcie podaný v zákonnej lehote - súd dňa 14.01.2022

vyzval exekútora na doplnenie podania. Dňa 28.01.2022 exekútor doplnil podanie podľa výzvy súdu a uviedol, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote.

Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

Exekučný súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu a taktiež opätovne preskúmal exekučný titul, na základe ktorého je vedená exekúcie a dospel k záveru, že sú dané skutočnosti, pre ktoré je potrebné v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu zastaviť.

Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že vidí rozpor s verejným poriadkom v tej skutočnosti, že oprávnená zjavne uviedla exekučný súd do omylu, keď si v exekučnom konaní uplatnila zľavu z nájomného vo výške ako keby platila plné nájomné bez zľavy (130,- eur mesačne za obdobie od januára 2009 do januára 2016), ktoré však oprávnená riadne nehradila resp. hradila iba z častí. Povinná by mala nárok na uplatnenú sumu z titulu zľavy z nájmu iba v prípade ak by riadne uhradzovala nájomné vo výške 130,- eur mesačne za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016, čo však oprávnená neurobila. Naopak, oprávnená dlhuje povinnému čiastku vo výške 4.525,80 eur z titulu dlžného nájomného za predmetné obdobie od 1.1.2009 do 31.01.2016 a to už po zohľadnení zľavy vo výške 50%, teda pri uplatnenom mesačnom nájmomnom vo výške 65,- eur.

Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol.

Opätovným preskúmaním exekučného titulu priloženého k návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súd dospel k záveru, že exekučný titul explicitne neukladá povinnému zaplatiť akúkoľvek sumu ale stanovuje iba rozsah zľavy, ktorú ma žalovaný (povinný) poskytnúť žalobcovi (oprávnenému). Z pohľadu oprávneného ide teda skôr o negatívne vymedzenie sumy, o koľko menej má oprávnený zaplatiť povinnému oproti stanovenej, resp. dohodnutej sadzbe nájomného za určité obdobie. Inak povedané, povinný si nemôže od oprávneného nárokovať nájomné v plnej výške podľa sadzobníka nájomného.

Poskytnutie zľavy oprávnenému na nájomnom od povinného totiž nemení vzťah medzi prenajímateľom ako veriteľom a nájomcom ako dlžníkom z pohľadu obsahu záväzku platiť nájomné.

Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že v predmetnej exekúcii je daný dôvod podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie, preto v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia a exekúciu v celom rozsahu zastavil.

Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor plateľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

Podľa § 199 výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

Podľa § 22 ods. 1 Ministerstva spravodlivosti SR č. 68/2017 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

Nakoľko súd exekúciu zastavil v celom rozsahu, v zmysle ust. § 197, § 198 ods. 2 Exekučného poriadku a § 22 ods. 1 a ods. 2 Vyhlášky súd zaviazal oprávneného na úhradu trov exekútora tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Trovy exekučného konania účastníkom (oprávnenému a povinnému) nepriznal z dôvodu, že povinný náhradu trov exekúcie v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie nežiadal a oprávnený nemal pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.